

Bu Defa Çanlar, ABD İçin Çalıyor !

Yazan: Berk ÖZER, USMER Dış Politika Sorumlusu, Sun Savunma Net, 17 Nisan 2018

ABD başkanı Trump'ın attığı tweetler ile bir anda karışan dünyada ne olduğunu anlamak için, olaylara geniş bir perspektiften bakmak ve doğru yerde durmak gerekir. ABD'nin saldırı hazırlığının ve Trump'ın tweetlerinin tartışıldığı bugünlerde, dünyada yaşanan gelişmelere, sadece Atlantik sistemi ve ABD tarafından bakılıyor. Beyaz Saray ve Pentagon'un planları üzerine tartışılıyor ve yorumlar yapılıyor.

Soğuk savaşın bitmesiyle birlikte gelişen olaylarda, tek kutuplu dünya düzeni, 1990'lı yıllardan sonra çöküşe geçmiş ve NATO önemini kaybetmişti. Bu çöküşü durdurmak ve Atlantik cephesinin dağılmasını engellemek isteyen ABD, radikal dinci düşmanlar yaratarak; dünyanın jandarmalığına soyundu ve önce Asya'nın kapısı Afganistan'a girdi. Sonra da Arap Baharı ve Büyük Ortadoğu Projeleri ile Kuzey Afrika ve Batı Asya'daki ülkelere, işgal girişimleri başlattı.

Bu çöküşe direnmek isteyen ABD'nin planları; Irak, Fas, Tunus, Libya derken Suriye'de durdu. Suriye'de gerçekleştirilen tüm dış müdahalelere rağmen; Suriye'nin, Rusya'nın ve İran'ın gösterdiği direnç, halkın azim ve kararlılığı sonucunda, Arap Baharı Suriye'de tıkanıp kaldı. Bu tıkanmaya gerçekleştiğinde; ABD bir açmazda girdi ve Türkiye'de en kritik gece yaşandı. 15 Temmuz 2016 gecesinde, Türkiye'de Avrasya – Atlantik savaşı gerçekleşti. 16 Temmuz sabahında ise; Atlantik güçleri, Türkiye'de silahlı gücünü kaybetti. Silahlı gücünü kaybeden ABD'de, beyaz Amerikalıların ve Hristiyan elitlerin adayı, Çin karşısında ABD'yi yeniden bir numara yapacağını vadeden Donald Trump, başkan seçildi.

Trump başkan seçildikten sonra, mülteciler ile ilgili imzaladığı yasalarla, İran ile yapılan nükleer anlaşmadan vazgeçme isteğiyle, Meksika sınırına ördüğü duvarla, bu duvarın parasını Meksika'dan tahsis etmek istemesiyle, Çin ile girdiği ticaret savaşıyla, Rusya ile devam ettirdiği ılıman havayla, Türkiye'yi ve Almanya'yı NATO'dan uzaklaştırmak için yaptıklarıyla, Suudi Arabistan'daki yolsuzluk operasyonlarıyla, NATO'ya üye ülkelerden istediği paralarla, Körfez ülkeleri ile Katar'ın arasını bozmasıyla, Pakistan ve Afrika ülkeleri ile arasını açmasıyla, açıkladığı nükleer, ulusal güvenlik ve siyaset stratejileriyle, son olarak da Japonya ve Güney Kore'ye sırt dönmesiyle aslında seçimden önceki vaatlerini, yerine getirmeye yönelik hamleler yaptı.

Başkan ve adamları.

Ancak ne zaman iç siyasette başı derde girse; çok yanlış hamleler yaptı ya da yaptırdı. Önce Rusya'nın seçimlere müdahalesi konuşuldu; 59 tane Tomahawk füzesi ile Suriye'yi vurdu. Sonra danışmanları, Rusya soruşturmasından sorgulanmaya başlayınca ve istifaya zorlanınca; Kudüs'ü, İsrail'in başkenti ilan etmeye kalktı. Geçtiğimiz hafta Facebook skandalı ortaya atılınca; bu sefer de Esad ve Rusya karşıtı tweetler atarak; dünyayı savaşın eşiğine getirdi. Facebook skandalından tweet atarak; kurtulmaya çalıştı ve cumartesi sabaha karşı, ABD'nin itibarını kurtarmak için yine füzelerin düğmesine bastı.

Trump bunları yaparken; yaşanan *"tesadüflere"* bakalım: Türkiye'nin Fırat Kalkanı ve Afrin Harekâtındaki başarılarından sonra, yönünü Münbiç'e çevirmesi, ABD'yi rahatsız etmiş; Münbiç'ten çıkma konusunda ABD ile Türkiye anlaşmışlardı ve ABD, Fırat Nehrinin doğusuna geçecekti. Türkiye ile bu anlaşmayı yapan ABD Dışişleri Bakanı Tillerson, Trump tarafından görevinden alındı ve yerine CIA Direktörü Mike Pompeo getirildi. Türkiye kararlı bir duruşla, Fırat'ın doğusunu da, Irak sınırını da, Kandil'e kadar temizleme hedefini açıkladı. 3 Nisan günü Erdoğan ve Putin, Türkiye ve Rusya'nın stratejik ortaklığını pekiştiren, Akkuyu Nükleer Santralini temelini attı. Akkuyu Nükleer Santrali ile birlikte Türkiye, nükleer kulübe girdi. Bu stratejik ortaklığın daha çok gelişmesi ve genişlemesi için, yeni yatırımları içeren bir dizi anlaşmalar yapıldı.

4 Nisan günü Türkiye, Rusya ve İran, Suriye'nin sosyal ve siyasi alandaki geleceğini belirlemek üzere Ankara'da gerçekleşen liderler zirvesinde buluştu. Bu buluşma görünüşte Suriye'nin geleceği üzerineymiş gibi gözükse de, aslında Astana ve Soçi'de temelleri atılan Batı Asya İttifakının sağlamlaştırılması üzerine yoğunlaşmış bir oturumdu. Zirvede konuşulan en önemli konulardan biri de, PKK/PYD ve DEAŞ'ın aynı tehlikede terör örgütü olarak görülmesiydi. Bu terör örgütlerinin, proje terör örgütleri olduğu ve hepsinin emperyalist merkezlerden yönetildiği konusunda uzlaşıldı.

Akkuyu Nükleer Santralinin Maketi. İllüstrasyon: webTEKNO

Daha önce yaptığımız değerlendirmelerde de belirttiğimiz üzere, Türkiye, İran ve Rusya için terör tehditlerinin farklı sıralandığı ancak şu anda söz konusu proje terör örgütlerinin hepsinin aynı seviyede bir tehdit olduğu ve ilk sırada yer aldıkları konusunda görüş birliğine varıldı. Bu konu, Batı Asya ülkelerinin toprak bütünlüğü ve geleceği için en önemli konuydu. Bunun yanı sıra, kamuoyunda Suriye ve Irak'ın da olası katılımı ile bölgesel işbirliği pekiştirilmiş olacağından; çok daha etkili ve vurucu bir hamle ile terörün ve arkasındaki emperyalist devletlerin, bölgeden temizlenmesinin nihai zafer olacağına beyan edilmesi halinde; stratejik müttefik devletler ve milletleri nezdinde de güven ortamı oluşturacağı algısı oluştu.

Suriye'de, önümüzdeki dönemde bir seçim yapılması, liderler zirvesinde gündeme geldi. Suriye hükümeti ile işbirliği çerçevesinde, Türkiye'deki mültecilerin de, ülkelerine dönmelerinin sağlanması, güvenli bölgelere yerleştirilmesi, temel ihtiyaçlarının karşılanması ve yapılacak olan seçimlerde sandığa giderek; vatandaşlık haklarını kullanmalarının sağlanması hususunda görüşmeler yapıldı.

ABD'yi bölgeden uzaklaştırma faaliyetleri konusunda temaslar sağlandı; ancak ABD'nin bölgeden uzaklaşmasıyla, Avrupa'nın akbaba ülkelerinin bölgeye çöreklenme niyetinde oldukları vurgulandı. Liderler zirvesinden sonra, Rusya'nın Dışişleri Bakanı Lavrov "ABD ve müttefikleri Esad gitsin istiyor" dedi. Bu açıklama bize gösteriyordu ki; zirveye katılan ve Suriye'nin toprak bütünlüğünden yana olan liderler, Esad'ın gitmesi yönünde kısır bir döngü içerisinde değildi. Bu analiz, Batı Asya İttifakının geleceği ve bölgenin güvenliği açısından çok önemliydi. Türkiye ve Suriye yakınlaşması, ABD'nin en istemediği durumdu. Bu zirvedeki açıklamalar ile birlikte Trump geçen hafta, Suriye'den çekiliyoruz dedi (tweet attı); ancak başlangıçta bu açıklama siyasi çevreler tarafından ciddiye alınmadı. Ancak aynı beyanat Twitter üzerinden değil de, yaptığı bir konuşma esnasında yapıldığında, herkes bir anda konunun ciddiyetini idrak etti.

Trump'ın Batı Asya'ya askeri yaklaşımı. Foto: Islam Times

Bu olaydan kısa bir süre sonra, ülkesinde terörü bitirme noktasına gelen; emperyalistler ile yaptığı mücadeleyi kazanan Suriye Devleti için kimyasal silah kullandığı haberleri servis edildi. Oysa kimyasal silah kullanıldığı iddia edilen bölgede, teröristler zaten kaybettiklerini ilan etmişler ve İdlib'e geçiş yapmışlardı.

Trump'ın başkan seçilmeden önce verdiği sözler ile seçildikten sonra yaptığı açıklamalar ve imzaladığı yasalar, zaman zaman kesintiye uğramış da olsa aslında tutarlıydı. Ta ki son attığı tweete kadar. Son tweetinde, Rusya'ya saldırı niteliğinde açıklamalar yapması ve çekilmek istediği Batı Asya'da savaş davulları çalması ile aslında kendini ve ABD'yi ateşe atmış oldu. Çünkü ABD'nin bölgede olması, Trump'ın politikalarına, seçim vaatlerine ve son açıklanan ulusal güvenlik ve siyaset stratejilerine taban tabana zıt bir hamle.

ABD, Batı Asya'da, 24 Temmuz 2015 günü Türk Silahlı Kuvvetleri'nin PKK'nın üzerine gitmesi ile kaybetme sürecine girmiştir. 15 Temmuz 2016 tarihinden beri ise uzatmaları oynamaktadır. ABD, ulusal güvenlik ve siyaset stratejilerinde belirttiği üzere; bölgede kaybetmiştir ve eve dönmek zorundadır. Eğer ABD, kendi stratejilerine bağlı kalmaz ve küreselcilerin uydurma kimyasal senaryolarının peşinde koşmaya devam ederse; Çin 2030 yılına kalmadan, dünyanın açık ara süper gücü olacaktır. 2050 yılına gelmeden; ABD ekonomisi üçüncü sıraya düşecek ve dünya çok kutuplu sisteme, resmi olarak çok daha önce geçmiş olacaktır. Öte yandan ABD, eğer kendi stratejilerine bağlı kalır ve ulusalcı kimliği ile hareket eder ise; Batı Asya'yı Rusya, Türkiye ve İran'ın kontrolüne bırakmak zorunda kalacaktır. Bu eve dönüşten en fazla zararı, Büyük Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projelerinin mimarları olan Suudi Arabistan ve İsrail göreceklerdir ki; onlar da bunun farkındadırlar.

15 Temmuz darbe girişiminde sokağa dökülen Türk halkı. Foto: CNN Türk

Dünya bir dönemin sonuna gelmiştir ve ABD hükümeti, artık bir seçim yapmak zorundadır. Bu seçim, ABD'nin geleceğini ve varoluşunu belirleyecektir. Coğrafi keşiflerle başlayan Atlantik Çağı, yerini Yeni Asya Çağına bırakırken; ABD de Yalta Konferansı ile İngiltere'den aldığı bayrağı, Çin'e devretmeye hazırlanmaktadır. Çin, yanına Rusya'yı da alarak, oluşturduğu Avrasya Projesinde hızla ilerlemekte ve dünyanın geleceğini, üretim ekonomisi üzerine inşa etmektedir. Liberalizm, paradan para kazanma, komisyonculuk, faiz üzerine gelecek inşa etme dönemi sona ererken; ulusalcılık, stratejik müttefiklik, üreterek kazanma, emek, endüstri ve lojistik kavramları hayatımızın vazgeçilmez bir parçası olacaktır.

Trump'ın tweetleri ile birlikte, artık geri dönülmez şekilde başlayan Yeni Asya Çağını, Türk Milleti sonuna kadar destekliyor. Atlantik emperyalizminden ve onun kalıntılarından kurtulmak istiyor. Türk Milleti, Avrasya'daki geleceğine ve üreterek kazanma arzusuna doğru yol almak için sabırsızlanıyor. Aylar öncesinden müjdesini verdiğimiz gibi, yeni baharın çiçekleri Uzak Batı'da artık açmışa benziyor.

```
[status draft]
[nogallery]
[geotag on]
[publicize off|twitter|facebook]
[category güvenlik]
[tags 15 Temmuz, ABD, Atlantik Cephesi, Çin, Donald Trump, Rusya, Terör, Yeni Asya Çağı]
```